

Изпитайте себе си преди Пасхата

Поздрави, приятели и братя, това е д-р Боб Тийл от Продължаващата Църква на Бог. Наистина ли се изпитвате преди Пасхата? Знаете ли, че трябва да го правите? Пасхата е годишен паметник на смъртта на Исус Христос, Спасителя на света. Преди да вземем символите на Неговото пречупено тяло и пролятата Му кръв, трябва да се изпитаме. Това е годишно събитие и настъпва на четиринадесетия ден след залез слънце в първия месец на свещения календар. Месец, известен като Авив или Нисан, който обикновено се пада през април в повечето години. Понякога може да е и март.

Така или иначе, трябва да се изпитаме. Ако имате Библия, може да искате да следвате. Ще започна от Първо послание до коринтяни, глава 11, защото откъде идва идеята, че трябва да се изпитате преди Пасхата? Идва от Библията.

Започвайки от стих 23, Първо послание до коринтяни глава 11, Павел написа: „Защото аз приех от Господа това, което ви предадох.“ Така той научи това от Исус. Той казва: „Господ Исус, в нощта, когато беше предаден, взе хляб; и като благодари, го преломи и рече: Вземете, яжте; това е Моето тяло, което се преломява за вас; това правете за Мой спомен. По същия начин взе и чашата след вечерята, казвайки: Тази чаша е новият завет в Моята кръв. Това правете, колкото пъти пиете, за Мой спомен. Защото колкото пъти ядете този хляб и пиете тази чаша, смъртта на Господа възвестявате, докато дойде.“

Колко често се правеше това? Правеше се веднъж годишно. Стих 27: „Затова, който яде хляба или пие чашата на Господа недостойно, ще бъде виновен за тялото и кръвта на Господа. Но нека човек изпитва себе си, и така да яде от хляба и да пие от чашата. Защото, който яде и пие недостойно, яде и пие осъждение за себе си, като не разпознава тялото на Господа. Поради това мнозина от вас са слаби и болни, и немалко са починали. Защото ако съдяхме себе си, нямаше да бъдем съдени.“

Така че ни е казано, че трябва да се изпитваме и за това, което не правим, ще бъдем съдени. „Но когато биваме съдени, биваме наказвани от Господа, за да не бъдем осъдени заедно със света.“

Така или иначе, трябва да се изпитваме преди Пасхата. Не трябва да бъдем като света. В Първо послание на Йоан, глава 2, започвайки от стих 17, апостол Йоан написа: „Не обичайте света, нито нещата, които са в света. Ако някой обича света, любовта на Отца не е в него. Защото всичко, което е в света — похотта на плътта, похотта на очите и гордостта на живота — не е от Отца, а е от света. И светът преминава заедно с похотта му; но който изпълнява волята на Бога, пребъдва вовеки.“

Докато живеем в това общество, повлияно от Сатана, ще има изпитания и изкушения да нарушим Божия закон. Ако сте в Първо послание на Йоан, отидете в глава 2, към първия стих на тази глава, защото Йоан написа нещо за истинските християни и какво правят. „Децата ми, това ви пиша, за да не съгрешавате. Но ако някой съгреша, имаме Застъпник при Отца, Исус Христос Праведният. И Той е умилоствение за греховете ни, и не само за нашите, но и за греховете на целия свят. По това знаем, че Го познаваме, ако спазваме

заповедите Му. Който казва: Познавам Го, а не спазва заповедите Му, е лъжец и истината не е в него. Но който пази словото Му, в него наистина е усъвършенствана Божията любов. По това знаем, че сме в Него. Който казва, че пребъдва в Него, трябва и сам да ходи така, както Той е ходил."

Ако не се стремите да спазвате Десетте заповеди, вие не сте истински християнин. За повече информация по тази тема имаме безплатна брошура на английски на нашия уебсайт www.ccog.org.

Това не означава, че никога не съгрешаваме. Ако все още сте в Първо послание на Йоан, върнете се в глава 1. Искам да прочета стихове 8 и 10. „Ако кажем, че нямаме грях, заблуждаваме себе си и истината не е в нас. Стих 10: Ако кажем, че не сме съгрешили, правим Го лъжец и словото Му не е в нас."

Когато сме изкушени чрез различни похоти да мамим, да лъжем в бизнеса, да се хвалим, да клюкарстваме, да прелюбодействаме или каквото и да е, не трябва да грешим. Ако го направим, можем да бъдем простени. Сега като християни, и да, тези, които са истински призовани и изкупени християни, ще се подхлъзват в греха от време на време. Докато сме разкаяни и се стремим да преодолеем греха, Бог ни приема, прилагайки жертвата на Исус, и Бог продължава да ни води. Ние сега живеем под Неговата благодат. Никой не е достоен за жертвата на Христос, но да не вземем Пасхата означава да отречем Христос.

Да вземем Пасхата по достоен начин означава, че трябва да се покаем от злите си желания и начини, да дойдем да мразим греха, заради който Исус трябваше да пострада и да умре, и да работим за насочване на волята си, за да не правим компромис с Божия закон.

Нека отидем в Евангелието от Матей, глава 5, и прочетем някои от нещата, които Исус каза, започвайки от стих 43. „Чули сте, че е казано: Обичай ближния си и мрази врага си. Но Аз ви казвам: Обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, правете добро на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви злоупотребяват и ви гонят, за да бъдете синове на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява над злите и добрите и праща дъжд върху праведните и неправедните. Защото ако обичате ония, които ви обичат, каква награда имате? Не правят ли същото и бирниците? И ако поздравявате само братята си, какво повече от другите правите? Не правят ли същото и езичниците? И тъй, бъдете съвършени, както е съвършен и вашият небесен Отец."

Трябва да надхвърлим културната вежливост на каквото общество сме в него. Сами не можем да се направим съвършени. Не е нужно да отивате там, но Псалм 18:32 казва: „Бог е Който ме препасва със сила и прави пътя ми съвършен."

Спазването на Пасхата и разбирането на това, което тя изобразява, както и стремежът да се спазват всички останали Божии закони, е от жизненоважно значение за постигане на вида съвършенство, за което Исус говори. Нека отидем при нещо, което апостол Павел написа. Това е Първо послание до коринтяни, глава 5, и ще започнем от стих 6. „Вашето хвалене не е добро. Не знаете ли, че малко квас заквасва цялото тесто?" Изпитваме се

преди Пасхата. Непосредствено след Пасхата, вечерта след Пасхата, е началото на Дните на безквасните хлябове. Те са свързани заедно.

Стих 7: „Затова изхвърлете стария квас, за да бъдете ново тесто, понеже сте безквасни. Защото Христос, нашата Пасха, е пожертван за нас. Затова нека празнуваме, не със стар квас, нито с квас на злоба и нечестие, но с безквасни хлябове на искреност и истина.“

Имаме брошура, наречена „Трябва ли да спазвате Божиите свети дни или демоничните празници?“ Много хора не разбират Божиите свети дни. Не знаят кога са. Не знаят какво представляват. Не знаят защо са. Тази конкретна книга обхваща всичко това, включително календар, който ви казва в кои дни се падат в римския календар, тъй като това е календарът, който повечето хора използват в наши дни. Можете да намерите тази брошура на английски на нашия уебсайт.

Трябва да изхвърлим стария квас. Квасът е символ на грях и лицемерие и трябва да го премахнем. Физически действително премахваме кваса от домовете си преди началото на първия ден на безквасните хлябове.

Не ходете наоколо с мисълта, че сте толкова духовни, че нямате проблеми за преодоляване. Не мислете, че сте толкова духовни, че не е нужно да преминавате през процеса на физическо отстраняване на кваса от домовете и превозните средства всяка година. Има уроци, които трябва да научим.

Второ послание до коринтяни, глава 13, стих 5 — защо не отидете там? Само един стих е, но мисля, че трябва да отидете там. Апостол Павел написа: „Изпитвайте себе си дали сте във вярата; проверявайте себе си. Или не познавате себе си, че Исус Христос е във вас? Освен ако не сте отхвърлени.“ Така че преди Пасхата е времето да се изпитаме, както Павел написа другаде.

Нека отидем в книгата на Матей. Сега не всеки е призован и хората понякога се объркват по тази тема. Евангелие от Матей, глава 13, искам да започна от стих 10. „И учениците дойдоха и Му казаха: Защо им говориш с притчи? А Той им отговори: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено. Защото, на когото има, нему ще се даде и ще има изобилие; а на когото няма, от него ще се отнеме и това, което има. Затова им говоря с притчи, защото гледайки не виждат и слушайки не чуват, нито разбират. И в тях се изпълнява пророчеството на Исая, което казва:

С уши ще чуете и никак няма да разберете, И с очи ще гледате и никак няма да видите. Защото сърцето на тези люде е закоравяло, И с ушите си мъчно чуват, И очите си са затворили, Да не би да видят с очите си и да чуят с ушите си, И да разберат със сърцето си и да се обърнат, И Аз да ги изцеля.“

Целият свят не е призован сега. Имаме брошура, наречена „Бог призовава ли ви?“, в случай че се чудите дали сте един от призованите сега. Само избраните са призовани понастоящем и повече информация по тази тема е в книгата. Имаме друга информация за

това кога ще бъдат призвани другите. Част от това е разгледано в книгата, спомената по-рано, наречена „Трябва ли да спазвате Божиите свети дни или демоничните празници?“

Божиите свети дни се въртят около сезона на жетвата в района на Палестина. Пролетната жетва, която представлява избраните, показва, че сега само някои са призвани. Останалите ще получат своята възможност след завръщането на Исус, което изобразява есенната жетва. Трезвата истина е, че сме призвани да имаме специално призвание в това време, да се квалифицираме преди света, за да можем да бъдем използвани от Бога и Христос, за да помогнем да донесем знание и спасение на останалото човечество.

Това е една от причините Бог да се грижи за нас, когато се приближаваме към Пасхата. Тя е важна част от Неговия план и Той се грижи за нашето отношение. Той иска да знае, че сме напълно предадени на Него.

Ако това не е вашата първа Пасха, преодолели ли сте нещо от последната? Опитвали ли сте много усилено? Може да се питате какво означава да разпознаете тялото на Господа или как можете да ядете и пиете недостойно? И как ядем или прием осъждане за себе си? Помислете, че Бог иска да изолираме много основна, елементарна перспектива всяка година на Пасхата. Той иска да се съсредоточим върху елементарна концепция, докато започваме да преживяваме отново плана Му за спасение на човечеството. Тази елементарна концепция е Неговото любящо спасение. Планът е изцяло за това; независимо дали се отнася до нас или до останалия свят.

Следователно, братя, Пасхата е за нас време да усвоим елементарните принципи на нашето собствено спасение и нашата връзка с Бога и Неговото дело. Време е да се изпитаме. Време е да погледнем към себе си. Можем да се потопим толкова дълбоко в работата, ежедневните дела и житейските разсейвания, че забравяме, че трябва да се наредим с Бога.

Преди Пасхата определено не е времето да се съсредоточаваме върху греховете на другите. Не мислете: „О, не е нужно наистина да се изпитвам; аз съм над всичко това.“ Не. Трябва да се съсредоточите върху себе си. Това е същността на подготовката за Пасхата. Поради това може да е причина, поради която някои хора изпитват повече изпитания и трудности преди Пасхата, защото Сатана не иска да се изпитвате. Той не иска да се доближите повече до Бога. Библията казва да се доближите до Бога и Той ще се доближи до вас; противете се на дявола и той ще бяга от вас. Сатана не иска да бяга от вас; той иска да се движи към вас. Колкото по-близо сте с Бога, толкова по-малко може да го прави.

Християнският живот не трябва да е статичен. В Първо послание на Йоан 5:5 се казва, не е нужно да отивате там: „Кой е тоя, който побеждава света? Само онзи, който вярва, че Исус е Божият Син.“ За да победите, е необходимо усилие. Нека отидем в Откровение, глава 2. Ще прочета няколко стиха там, започвайки от стих 7. „Който има уши, нека чуе какво говори Духът на църквите. На победителя ще дам да яде от дървото на живота, което е сред рая Божий.“ Сега нека отидем в стих 11.

„Който има уши, нека чуе какво говори Духът на църквите." Това се казва много в Откровение 2 и 3. „Победителят няма да пострада от втората смърт." Ако не искате да умрете втората смърт, трябва да побеждавате. Нека отидем в стих 17: „Който има уши, нека чуе какво говори Духът на църквите." Много хора, които се наричат християни, не искат да чуят какво говори Духът на църквите. Те не вярват в църковните ери. Не искат да гледат на тези неща, защото може да се отнасят за тях. Може да са лаодикийски. Може да се наложи да се променят. Дори и да не сте лаодикийски, трябва да се промените. Никой от нас не е съвършен в този живот. Трябва да се стремим към съвършенство.

Продължавайки: „На победителя ще дам от скрития манна да яде. Ще му дам и бяло камъче, и на камъчето написано ново име, което никой не знае освен онзи, който го получава." Сега нека отидем в стихове 26 и 27. „И на победителя, и на онзи, който пази делата Ми до края, ще дам власт над народите. Ще ги управлява с желязна тояга; като грънчарски съдове ще бъдат строшени, също както и аз получих от Моя Отец; и ще му дам зорницата."

Откровение 3:5: „Победителят ще бъде облечен в бели дрехи; и никога няма да излича името му от книгата на живота, но ще изповядам името му пред Моя Отец и пред ангелите Му."

Откровение 3:12: „Победителя ще направя стълб в храма на Моя Бог и вече няма да излиза вън; и ще напиша върху него името на Моя Бог и името на града на Моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; и ще напиша върху него Моето ново име."

И стих 21 от Откровение 3: „На победителя ще дам да седне с Мене на престола Ми, както и Аз победих и седнах с Моя Отец на Неговия престол." Трябва да се изпитвате, за да можете да победите. По същество трябва да победите Сатана, неговото общество и собствените си похоти.

Сега нека отидем в Откровение 21, стихове 7 и 8. Виждате друга награда за това. „Победителят ще наследи всичко; и Аз ще му бъда Бог и той ще Ми бъде син. Но страхливите, и невярващите, и мерзките, и убийците, и блудниците, и чародеите, и идолопоклонниците, и всички лъжци ще имат дял в езерото, което гори с огън и жупел; това е втората смърт." Невярващите са тези, които няма да действат правилно въз основа на вяра.

Библията учи, че Сатана е богът на тази епоха във Второ послание до коринтяни 4:4, и че той мами целия свят в Откровение 12:9. Като християни трябва да обичаме истината и да не се подлагаме на измамата на Сатана.

Ще отидем в Евангелие от Йоан, глава 17, започвайки от стих 16, така че може да искате да отидете там. Ще прочета няколко стиха.

Йоан 17, започвайки от стих 16: „Те не са от света, също както и Аз не съм от света. Осветени чрез Твоята истина; Твоето слово е истина. Както Ти Ме прати в света, така и Аз

ги пратих в света. И заради тях Аз осветявам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината."

Наистина ли обичате истината? Ако е така, правите ли това, което Исус каза в Матей 6:33, а именно да търсите първо Божието царство и Неговата правда? Наистина ли търсите Божието царство? За тези, които не са сигурни какво представлява то, имаме брошура, наречена „Евангелието на Божието царство". Тази брошура е на около 100 езика. Ако отидете на уебсайта www.ccog.org, превъртете надолу и от лявата страна ще видите списък с езици. Ако кликнете върху езика, на който искате да четете, ще се появи книгата и всяка друга литература, която имаме на този език.

Нека отидем в Римляни 8:20. „Защото творението е подчинено на суетата не по своя воля, но по волята на Онзи, Който го е подчинил с надежда." Предпочитам версията на Крал Джеймс на това писание, която казва: „Защото творението е подчинено на суетата, не доброволно, но поради Онзи, Който го е подчинил с надежда, защото и самото творение ще бъде освободено от робството на тлението в славната свобода на Божиите чеда. Защото знаем, че цялото творение заедно въздиша и заедно е в родилни мъки досега.

И не само то, но и ние самите, които имаме първите плодове на Духа, дори ние сами въздишаме в себе си, очаквайки осиновяването, тоест изкупването на тялото ни. Защото чрез надежда сме спасени; но надеждата, която се вижда, не е надежда; защото защо да се надява някой за това, което вижда? Но ако се надяваме за онова, което не виждаме, тогава с търпение го очакваме." Така че трябва да бъдем търпеливи и да го чакаме.

„По същия начин и Духът помага на нашата немощ; защото не знаем за какво да се молим, както трябва; но самият Дух се застъпва за нас с неизречени въздишания." Трябва да признаем, че сме направени от плът и сме подчинени на суетата.

Сатана се поддаде на суетата си и дори не беше направен от плът. Той се самозаблуди. Не трябва да се поддаваме на собствената си суета и склонността към самозаблуда. Отделянето на време за изпитване на себе си ни помага. Бог иска да сме по-добри. И за промяната имаме надежда. Апостол Павел в Послание до филипяните 4:13 каза: „Мога да правя всичко чрез Христос, Който ме укрепява."

Не само апостол Павел — това включва и вас, както Исус каза в Марк 10:27. „При хората е невъзможно, но не и при Бога; защото при Бога всичко е възможно." Колкото повече се изпитваме и се подчиняваме на Бога, толкова повече ще се движим към съвършенство и ще развиваме вида характер, който Бог иска да имаме. Може да мислите, но опитвах и продължавам да се провалям. Просто не съм преодолял това. Трябва да продължавате да опитвате.

Филипяни 1:6, апостол Павел беше вдъхновен да напише: „Комуто е започнал добро дело у вас, Той ще го усъвършенства до деня на Исус Христос." Не се казва, че всичко е свършено веднага след кръщението ви, или няколко години след това, или десетилетия след това. То ще бъде завършено до деня на Исус Христос, така че ще работите върху него

през цялото време. Някои неща ще преодолявате по-добре от други, но трябва да изпълним своята роля. Трябва да издържаме и да преодоляваме.

Нека отидем в Първо послание на Йоан, глава 3, започвайки от стих 1. „Вижте колко голяма любов ни е дал Отец, та да се наречем Божии чеда! Затова светът не ни познава, понеже не Го е познал. Възлюбени, сега сме Божии чеда; и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему; защото ще Го видим такъв, какъвто е. И всеки, който има тази надежда в Него, очиства себе си, така както Той е чист." Трябва да се очистваме, което е част от изпитването. Призовани сме да бъдем Божии чеда, за да бъдем чисти.

Сега искам да отида в книгата на Яков, глава 1. Искам да прекарам достатъчно време в Яков, затова предлагам да отидете там. Започвайки от стих 21:

„Затова, като отхвърлите всяка нечистота и останки на злото, приемете с кротост насаденото слово, което може да спаси душите ви." Така Яков говори на християните, на хора, които трябва да бъдат християни, да отхвърлят всяка нечистота и злоба. „Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели, заблуждавайки себе си." Много хора са само слушатели и се заблуждават. „Защото, ако някой е слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледало; той погледна себе си, отиде си и веднага забрави какъв е бил." Така той не е видял проблемите, които е имал, или не му е пукало за тях. „Но онзи, който се вглежда в съвършения закон на свободата и пребъдва в него, и не е забравлив слушател, а изпълнител на делото, той ще бъде блажен в своето действие. Ако някой между вас мисли, че е религиозен, но не обуздава езика си, а заблуждава сърцето си, неговата религия е суетна. Чистата и неопетнена религия пред Бога Отец е тази: да посещава сираците и вдовиците в тяхната скръб и да пази себе си незапетнан от света." Опитваме се да помагаме на вдовици и сираци. Критикувани сме за това от различни хора, което е странно.

Преминавайки към глава 2, стих 1: „Братя мои, не дръжте вратата на нашия Господ Исус Христос, Господа на славата, с лицепрятие. Защото ако в събранието ви влезе човек със златни пръстени, в изискани дрехи, и влезе и беден в мизерни дрехи, и вие се отнесете добре с облечения в изискани дрехи и му кажете: Седни тук на хубаво място; а на бедния кажете: Стой ти там, или: Седни при подножката ми."

Понякога виждаме това в нагласите на хората към различни нееврейски народи, особено африканци и други. Между другото, аз съм предимно нееврей, но поне не съм африканец, доколкото мога да определя. Не трябва да показваме пристрастие.

Продължавайки: „Братя мои възлюбени, не е ли Бог избрал бедните на тоя свят да бъдат богати по вяра и наследници на царството, което обеща на тези, които Го обичат?" Не е ли Бог направил това? Направил е. Така че не унижавайте бедния и не почитайте богатия. В стих 8: „Ако наистина изпълнявате царския закон според Писанието: Обичай ближния си като себе си, вие правите добре; но ако гледате с лицепрятие, вие вършите грях и биват обличани от закона като престъпници.

Защото, който спазва целия закон, а се препъне само в едно, той е виновен за всичко. Защото Онзи, Който е казал: Не прелюбодействай, е казал и: Не убивай. И ако не прелюбодействаш, но убиваш, ти си станал престъпник на закона. Така говорете и така постъпвайте, като хора, които ще бъдат съдени по закона на свободата. Защото ще има безмилостен съд за онзи, който не е показал милост. Милостта тържествува над съда."

Много хора ходят на нашия уебсайт, четат нашите материали и не правят нищо по въпроса. Някои хора гледат нашите видеа; смятат, че правят достатъчно. Не се опитват да го правят по Божия начин.

„Какво ползва, братя мои, ако някой казва, че има вяра, но няма дела? Може ли вярата да го спаси?" Ако брат или сестра са голи и лишени от ежедневна прехрана, и някой от вас им каже: Идете с мир, стоплете се и наситете се, но не им дадете нужните за тялото неща, каква полза от това? Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва." Отново, това е една от причините да подкрепяме вдовиците, сираците и бедните.

Стих 18: „Но може да каже някой: Ти имаш вяра, а аз имам дела. Покажи ми вярата си без делата, и аз ще ти покажа вярата си чрез делата. Ти вярваш, че Бог е един. Добре правиш; и демоните вярват и треперят! Но искаш ли да знаеш, о суетни човече, че вярата без дела е мъртва? Авраам, нашият баща, не беше ли оправдан чрез дела, когато принесе сина си Исак на жертвеника? Виждаш ли, че вярата действаше заедно с делата му и чрез делата вярата се усъвършенства? И се изпълни писанието, което казва: Авраам повярва в Бога и това му се вмени за правда; и той се нарече приятел на Бога. Виждате, че човек се оправдава чрез дела, а не само чрез вяра."

Това е една от причините Мартин Лутер да не харесва тази конкретна книга от Библията. Тя противоречеше на някои от нещата, които учеше. „По същия начин и блудницата Раав не беше ли оправдана чрез дела, когато прие пратениците и ги изпрати по друг път? Защото, както тялото без дух е мъртво, така и вярата без дела е мъртва."

Така че не се заблуждавайте. Проявявайте милост, спазвайте царския закон на Бога и помнете, че вярата без дела е мъртва. Това е добро време от годината, докато се изпитвате, да признаете, че всички ние, включително вие, включително аз, имаме вид природа, подчинена на суетата. Повечето хора не смятат, че суетата е опасна или samozаблудата е. Споменах преди, че Луцифер е паднал заради суета и samozаблуда. Можете да прочетете за това в Йезекиил 28:12, 13 и 17.

Човечеството, дори повечето от онези, които претендират за християнство, не знаят, че този свят все още не е Божият свят. Бог позволява на Сатана да управлява този свят за известно време. Той позволява на Сатана да съблазнява хората чрез техните собствени похоти. Нека отидем в Второ послание до коринтяни, глава 4. Сатана е управителят на този свят в момента и той заслепява хората към истината, която ви е дадена привилегията да разбирате.

Започвайки от стих 3: „Но ако и нашето евангелие е покрито, то е покрито за онези, които загиват, в които богът на този век е ослепил умовете на неверниците, за да им не светне светлината на евангелието на славата на Христа, Който е образ на Бога.“

И така, в нашето изпитване нека осъзнаем каква природа имаме и в каква епоха живеем. Но, братя, за нас, избраните, светлина и разбиране е дошло чрез призива на Божия Свети Дух. Чрез безкрайната Божия милост ВИЕ бяхте призовани като един от Неговите избрани, за да видите себе си и средата си такива, каквито **НАИСТИНА СА!** Осъзнахте, че сте грешник и не можете да се спасите сами.

Сега нека отидем в Римляни, глава 6. Виждал съм различни хора, включително хора, които преди са били част от различни групи на Божията църква, да изваждат определени писания извън контекст и да разбират погрешно това, което казват. Те се опитват да ви кажат, че не е нужно да спазвате Десетте заповеди и различни неща като тях, че не се прилагат, защото сте под благодат, но в Римляни 6:1 апостол Павел написа:

„Какво прочее да кажем? Да останем ли в греха, за да се умножи благодатта? Никак. Ние, които умряхме за греха, как ще живеем вече в него? Или не знаете, че всички ние, които се кръстихме в Исус Христос, се кръстихме в Неговата смърт? Следователно ние бяхме погребани с Него чрез кръщението в смъртта, за да бъдем и ние като Христос, Който беше възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, да ходим в нов живот.“

Да, дори след кръщението не сме свършени. Правим грешки. Тъй като сме в Римляни 6, нека отидем в Римляни 7, започвайки от стих 15. Апостол Павел написа: „Защото онова, което върша, не разбирам; понеже не върша онова, което желая.“ Така Павел казва, че не съм толкова добър, колкото трябва да съм, или колкото искам да бъда. „Но правя онова, което мразя. А ако правя онова, което не желая, с това признавам, че законът е добър.“ Така ако имате някакъв проблем, който продължавате да се опитвате да преодолеете и продължавате да се провалите, осъзнайте, че Павел е имал същото нещо. Просто продължавайте да опитвате.

„А сега вече не аз го върша, а грехът, който живее в мен. Защото зная, че в мен, тоест в плътта ми, не живее добро; понеже желанието е налице, но да извърша доброто — не намирам. Защото доброто, което желая, не правя; а злото, което не желая, него правя. А ако правя онова, което не желая, вече не аз го върша, а грехът, който живее в мен.“

Намирам тогава закон, че когато желая да правя добро, злото е при мен. Защото по вътрешния човек се наслаждавам на Божия закон.“ Павел се е наслаждавал на Божия закон, не е казал, че е отменен. „Но виждам друг закон в членовете си, който воюва против закона на ума ми и ме заробва под закона на греха, който е в членовете ми. Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта?“

Отказа ли се той? Не! Следващият стих казва: „Благодаря на Бога чрез Исус Христос, нашия Господ! Така тогава аз самият с ума си слугувам на Божия закон, а с плътта на закона на греха.“ Павел каза, че прави грешки, но Павел също каза, че трябва да се изпитвате. Не е така, че вие си мислите: „Добре, имам тези проблеми, така че е ок, никога

няма да се отърва от тях." Не, той каза продължавайте да работите върху това. Изпитвайте се. Павел можеше да види дълбочината на греха, с който трябваше да се справя.

В Първо послание на Йоан 1:9, Йоан написа: „Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда." Съгрешили сме, но не сме несъгласни с Него. Не искаме да грешим, но се подхлъзваме и правим грешки. Забравяме, или може би сме се разхлабили. Може да не сме продължавали в молитва толкова, колкото трябваше. Може да сме се подхлъзнали малко за известно време. Но ако изповядваме тези грехове, Той е верен и праведен да ни прости.

Ако се изпитваме, виждаме какви грехове имаме, изповядваме ги на Бога и Го молим да ни прости. Той ще прости. Някои хора са се тревожели, че са извършили грехове, толкова лоши, че Бог няма да ги прости. Споменал съм това преди. Какъв грях би бил по-лош от измислянето как да убиваш християни и отиването в други общности да убиваш християни, когато това не е твоята работа? Може да се сетите за някои други грехове, които са по-лоши, но ще използвам този. Апостол Павел го е направил. Когато е бил Савел, не е трябвало да излиза и да го прави; той е искал да го прави. Така че смятате ли, че това, което сте направили, е по-лошо? Не мисля. Докато сте готови да изповядате греховете си, Бог е верен и праведен и ще ни прости греховете и ще ни очисти.

Сега нека отидем в Първо послание на Петър, глава 2, започвайки от стих 1. „Затова, като отхвърляте всяка злоба, всяка измама, лицемерие, завист и всякакво злоговорене, като новородени бебета, жадувайте за чистото словесно мляко, за да пораснете чрез него за спасение, ако наистина сте вкусили, че Господ е благ."

„Като се приближавате към Него като към живия камък, отхвърлен наистина от хората, но избран и скъпоценен пред Бога." Хората са отхвърлили Христос и хората са отхвърлили всичките Му пророци, Петър казва хората го отхвърлиха, но вие не го отхвърляйте. „И вие като живи камъни се изграждате за духовен дом, свещено свещенство, за да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос. Затова е и написано в Писанието:

Ето, полагам в Сион избран скъпоценен ъглов камък; и който вярва в Него, никак няма да се посрами."

Срамувате ли се от Исус и от тази църква? Отхвърлили ли сте „всяка злоба, всяка измама, лицемерие, завист и всякакво злоговорене"? Осъзнавате ли, че сте „живи камъни", изградени като духовен дом? По-силен камък ли сте духовно, отколкото миналата година?

Нека отидем сега в Второ послание на Петър, глава 3, започвайки от стих 14. „Затова, възлюбени, като очаквате тези неща, постарайте се да бъдете намерени от Него в мир, без петно и непорочни; и считайте търпението на нашия Господ за спасение." И да, трябва да страдате и малко по-нататък в това послание ще разберем защо.

„Като нашия възлюблен брат Павел, по мъдростта, дадена му, ви е написал; така и в посланията си, когато говори за тези неща, в тях има нещо мъчно за разбиране, което ненаучените и неустойчивите хора изкривяват, така и другите писания, за своя гибел." Да, има хора, които изкривяват писанията на Павел и не разбират, че християните трябва да се стремят да спазват Десетте заповеди.

„Вие, прочее, възлюбени, като знаете това предварително, внимавайте да не бъдете завлечени с грешката на нечестивите и да изпаднете от своята стабилност." И с отстъплението, отстъплението, което удари старата Световна Църква на Бога в края на двадесети век, хората бяха предупредени за това, но паднаха жертва на него. Така какво трябва да правим? Стих 18: „Но растете в благодатта и в познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Нему да бъде слава и сега и вовеки."

Бог ни кара да спазваме Неговите свети дни, което ни помага да изобразим плана Му за спасение. Не искаме да имаме тъп подход към тях. Вероятно съм казвал това преди, но ще го кажа отново, помня преди години, преди отстъплението да удари старата Световна Църква на Бога, карах някъде, за да отида на служба в първия или последния ден на безквасните хлябове. Вероятно бях малко рутинен по отношение на това, сякаш ще чуем едно и също и ще правим едно и също, и всички го знаем. Не много след това дойде отстъплението и хора, които преди вярваха, че трябва да спазват Божиите свети дни и да пазят Дните на безквасните хлябове, вече не вярваха в това. Явно обръщаха внимание на посланията. Аз наистина обръщах внимание на посланията, но както казах, беше малко рутинно. И днес вероятно беше донякъде рутинно. Използвах тази първа част от тези бележки в предишни проповеди. Но днес може да говоря и за някои други неща за разглеждане, за които не съм говорил в миналото. Така че не мисля, че сте чували всичко преди.

Никой наистина не е достоен за Пасхата. Трябва да се изпитваме, защото всички ние не достигаме, казва Библията. Трябва да имаме правилното отношение. Или имаме ли погрешно отношение? Нека отидем в Агей, глава 1. Тя е в Стария завет. Ще прочета доста много стихове, започвайки от стих 2.

Агей, глава 1, започвайки от стих 2: „Така говори Господ на силите: Тези люде казват: Не е дошло времето, времето да се съгради Господният дом." Сега някои хора смятат, че времето за вършене на работата е минало. Свършено е отдавна. Някои хора смятат, че животът им е наред и не трябва да правят нищо повече. Някои казват, освен ако не е голяма, разкошна сграда, като аудиторията на старата Световна Църква, че не е времето да се прави нищо, но забележете какво казва стих 3: „Тогава дойде словото Господне чрез пророк Агей: Нима е дошло времето за вас да живеете в покрити с дървена обшивка домове, а тоя дом да е пуст? 5 Сега тогава, така казва Господ на силите: Помислете за пътищата си!" Изпитайте себе си. Това идва направо от Стария завет.

6 „Сяхте много, но прибрахте малко; Ядете, но не се наситвате; Пиете, но не се напивате; Обличате се, но никой не е топъл; А който работи за заплата, Работи за заплата, за да я тури в продупчена торбичка."

Сега може да помислите, изчакайте малко, особено ако сте в една от по-богатите нации. Имам достатъчно физически, следователно Бог ме е благословил. Това е нагласата, която лаодикийците имат в Книга Откровение, глава 3, стихове 14 до 21. Агей говореше за физически неща, случващи се с тези хора. Същото нещо се случва духовно днес.

Стих 7: „Така казва Господ на силите: Помислете за пътищата си! Идете на планината и донесете дърво и съградете дома, за да благоволя в него и да се прославя." Какво казва Новият завет за храма? Той има нещо общо с църквата. Християните са Божият храм. Трябва да работим заедно; не само за собственото си индивидуално спасение, но и за другите. Помнете, че трябва да бъдем живи камъни, изграждащи нещо. Сградата има повече от един камък. Ако има само един камък, тя наистина не е сграда; тя е просто камък. Неплодоносен камък. Трябва да бъдете продуктивни. Бъдете част от работата.

Господ казва: „Очаквахте много, и то дойде малко; и когато го доносихте у дома." Лаодикийците смятат, че имат достатъчно. „Аз духнах по него. Защо? казва Господ на силите. Поради дома Ми, който е пуст, докато всеки от вас тича в собствения си дом." Нямаме правилния приоритет да разпространяваме Евангелието на Божието царство в света като свидетел. Имате грешна работа. „Затова небето над вас задържа росата и земята задържа плода си." Всъщност, което се случва с лаодикийците, е, че те не получават защита от часа на изпитанието, което ще дойде върху целия свят, за да изпита света. Исус обеща такъв вид защита на филиделфийците в Откровение 3:10. Много хора не смятат, че приоритетът на вършенето на работата е важен само за тях.

Споменах Откровение 3 и лаодикийците. В стих 15 Бог казва: „Зная делата ти, че ти не си нито студен, нито горещ. О, да беше ти студен или горещ! Така понеже си хладък, и нито горещ, нито студен, ще те повърна от устата Си. Понеже казваш: Богат съм и забогатях, и от нищо нямам нужда." Например: Оцелях от отстъплението, аз съм все още верен, спазвам съботата, спазвам светите дни, всичко това, така че съм наред. Бях подведен от други хора; не е нужно наистина да подкрепям истинската филиделфийска работа. Ще излезем и ще подкрепим някакъв вид работа, или може би малко работа, или дори никаква работа, ако искате да бъдете напълно независими.

Но Исус казва: „И не знаеш, че ти си окаяният и нещастният и сиромашът и слепият и голият." В стих 19 Исус казва: „Аз, всички, които обичам, ги избличавам и наказвам. Бъди прочее ревностен и се покай." Той означава да се изпитвате и да се промените.

Преди Дните на безквасните хлябове различни хора ще започнат да обезквасяват домовете си. Когато жена ми Джойс и аз се оженихме за първи път, започнахме няколко месеца преди това. И нямаше нищо лошо в това, но само физическото обезквасяване определено не е достатъчно. Духовното обезквасяване е от което имаме нужда. Вероятно сте преминали и сте казали: „Добре, опитвам се да спазвам Десетте заповеди, опитвам се да спазвам светите дни, давам десетък, нямам татуировки, не следвам астрология или различни други неща" и това е добре. Надяваме се, че правите всичко, което на един християнин му е казано да прави.

Може да мислите също, че съм бил християнин от дълго време, може да не мислите, че имате някакви грехове или може би те не са очевидни за вас, но може да има неща, които наистина не разбирате. Например, оплаквач ли сте? Какво?

Нека отидем в книгата на Плача, глава 3. Започвайки от стих 31.

„Защото Господ не отхвърля вечно. И ако наскърбява, Той пак ще се смили според множеството на Своите милости. Защото Той не наскърбява от сърце, нито огорчава доброволно синовете човешки.“

Бог не иска да се наскърбяваме, но се случва; и може да не харесате една от причините, поради които се случва. Нека отидем до стих 39: „Защо да се оплаква живеещият смъртен, мъж, за наказанието на греховете си? Да изследваме и изпитаме пътищата си и да се върнем към Господа.“ Старият завет учи, че не трябва да се оплаквате за това, което преживявате. Основно ви наказват за греховете ви. Сега понякога когато имате оплаквания, не е заради нещо, което директно сте направили. Греховете на другите са ви засегнали, но има нещо, което трябва да научите от това. Може би сте направили някакъв вид грях и не сте получили директно наказание за него, но Бог в Своята мъдрост е заключил, че начинът, по който някой друг ще ви засегне, ще ви накаже за греховете ви.

Забележете, че се казва защо да се оплаква живеещият от наказанието за грях, нека изследваме пътищата си и да се върнем към Господа. Така Плачът казва да изпиташ себе си, да се доближиш до Бога и ще имаш по-малко оплаквания.

Сега имате ли вяра да вярвате в Бога и наистина да се изпитвате? Много хора наистина нямат вяра. Те смятат, че всички проблеми, които се случват, нямат нищо общо с това, което са направили, и не са пряко свързани с греховете им. Това не е така. Бог позволява на определени неща да се случват и ако се изпитваме и се доближим до Него, определени проблеми ще се изчистят, или в тази епоха, или в идващата.

Нека отидем в Новия завет, Първо послание на Петър, глава 4, започвайки от стих 17.

„Защото е дошло времето да почне съдбата от Божия дом; и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на онези, които не се покоряват на Божието евангелие? И ако праведният едвам се спасява, нечестивият и грешникът де ще се явят? Затова нека и ония, които страдат по Божията воля, предадат душите си на верния Създател, като правят добро.“

Така като християни ние се сблъскваме с повече коригиращи присъди от другите, които не са християни сега. Това изглежда съответства с нещо, което апостол Павел написа в Първо послание до коринтяни 15:19. Той каза: „Ако само за този живот се надяваме в Христос, ние сме най-нещастните от всички хора.“ Но в стих 28 от Римляни 8 Павел беше вдъхновен да напише: „И знаем, че всичко съдейства за добро на тези, които обичат Бога, на тези, които са призовани по Неговото намерение.“

Сега Юда стих 16 предупреждава за тези, които са роптатели или недоволни, ходещи по своите похоти. Това беше по същество препратка към онези, които действат като истински християни. Тези, които са умишлено трудни или се опитват да правят нещата трудни. Искам да отида при нещо друго, което апостол Павел написа. Това е в Първо послание до коринтяни. Защо не отидете там? Започвайки от глава 10, стих 1.

„Освен това, братя, не искам да не знаете, че всички наши бащи бяха под облака, всички минаха през морето. И всички бяха кръстени в Мойсей в облака и в морето." Това говори за децата на Израел, минаващи всички през Червено море в книгата Изход. „Всички ядоха едно и също духовно ядене, и всички пиха едно и също духовно питие; защото пиеха от духовната скала, която ги следваше; и тая скала беше Христос. Но с повечето от тях Бог не беше доволен." Надяваме се Бог да е доволен от вас. „Защото телата им бяха разхвърлени в пустинята.

Тия неща станаха наш пример, за да не желаем злото, тъй като и те го пожелаха. Нито ставайте идолопоклонници, каквито бяха някои от тях; като писано е: Людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да се веселят. Нито да блудстваме, каквото правиха някои от тях, и паднаха в един ден двадесет и три хиляди; нито да изкушаваме Господа, каквото правиха някои от тях, и бяха погубени от змии; нито да роптаете, каквото роптаха някои от тях, и бяха погубени от Погубителя." Така че не трябва да роптаете, както са роптали те. „А всичко това им се случи за пример и беше написано за предупреждение до нас, върху които са достигнали краищата на вековете." Така той казва, че Старият завет е написан за християните, върху които са достигнали краищата на вековете. След това следващото му изказване е: „Затова, който мисли, че стои, нека внимава да не падне."

Той казва, че това са примери, трябва да бъдете внимателни. Тези хора са смятали, че са Божий народ. Те роптаеха и Бог не беше доволен от тях. Много видове оплаквания сочат към липса на вяра. Нека отидем в книгата на Йов, глава 2. Започвайки от стих 7.

„Тогава Сатана излезе от Господното лице и порази Йов с лоши циреи от стъпалото на крака му до темето на главата му." Сега това щеше да е просто ужасно. „И той взе парче грънчарина, с което да се стъргва, докато седеше в пепелта. Тогава жена му му каза: Все още ли се държиш в непорочността си? Похули Бога и умри. А той й каза: Говориш, както би говорила някоя от безумните жени. Ще приемем ли доброто от Бога, а злото да не приемем?" Така приемаме Божиите благословени, трябва да приемаме и поправките. „В всичко това Йов не съгреши с устните си."

Това беше Старият завет. Нека отидем в Новия завет, книгата на Матей. В Матей глава 12 Исус говори за това, което казваме, греховете на устните ни. Матей 12, започвайки от стих 35: „Добрият човек изнася добри неща от добрата си съкровищница, а злият човек изнася лоши неща от лошата си съкровищница. Но ви казвам, че за всяка безполезна дума, която произнесат хората, ще дадат отговор в деня на съда. Защото от думите си ще се оправдаеш и от думите си ще бъдеш осъден." Всяка безполезна дума, казва Исус. За християните това означава, че имаме присъда в тази епоха.

Сега нека отидем при нещо, което апостол Павел написа в Послание до ефесяните, глава 4. Ще отидем до стих 26.

Павел написа: „Сърдете се, но не грешете; нека слънцето да не залезе в гнева ви; и не давайте място на дявола. Крадецът да не краде вече, а по-скоро да се труди, като работи с ръцете си нещо добро, за да има да дава на нуждаещия се." Не трябва да крадете, а трябва и да бъдете продуктивни и да давате на нуждаещите се. „Никаква гнилостна дума да не излиза от устата ви, а само онова, което е добро за назидание, съобразно с нуждата, за да принася благодат на слушателите."

Същият принцип се прилага за това, което може да пишете или в съвременни времена, което може да изпращате като съобщения. Да, думите, които изпращате като съобщения, не трябва да бъдат гнили. Това трябва да е онова, което е необходимо за назидание или каквато и да е друга цел, за да принася благодат на слушателите.

Нека отидем в Матей 6. Казах^註 от това по-рано, само малка част от един стих, но ще започнем от стих 25 и ще прочетем много стихове там. Матей 6:25.

„Затова ви казвам: Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете; нито за тялото си, с какво ще се облечете. Не е ли животът повече от храната и тялото повече от облеклото? Погледнете птиците небесни — те нито сеят, нито жънат, нито в хамбари събират; а вашият Отец Небесен ги храни. Вие не струвате ли много повече от тях? Кой от вас пък с безпокойството си може да прибави един лакът към ръста си?"

И за облеклото защо се безпокойте? Разгледайте кринчетата на полето как растат: те нито се трудят, нито предат; обаче ви казвам, че и Соломон във всичката си слава не се е облякъл като едно от тях. И ако Бог тъй облича полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещта, не ще ли много повече облича вас, маловери?"

Затова не се безпокойте, като казвате: Какво ще ядем? или: Какво ще пием? или: С какво ще се облечем? Защото за всичко това се стараят езичниците; защото вашият Отец Небесен знае, че имате нужда от всичко това. Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави. И тъй не се безпокойте за утрешния ден; защото утрешният ден ще се погрижи за своето. Достатъчно е за всеки ден злото му."

Да, можете да имате трудности. Опитайте се да не се безпокойте и да не се оплаквате. В Йоан 16:33, не е нужно да отивате там, Исус каза: „Това ви говорих, за да имате мир в Мене. В света ще имате скръб; но дерзайте, Аз победих света." Дерзаете ли?"

Нека отидем в Първо послание до солунците 4, стих 15.

„Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние живите, които останем до Господното пришествие, никак няма да изпреварим починалите. Защото сам Господ ще слезе от небето с повеля, с глас на архангел и с Божията тропета; и мъртвите в Христос ще възкръснат първо. После ние живите, които сме останали, ще бъдем грабнати заедно с

тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа. Тъй утешавайте един другия с тия думи." Намерете утеха в Божието слово.

Знаем, че апостол Павел и хората около него в неговото време вече не са живи. Те са мъртви. Но имаме шанс в двадесет и първи век да бъдем сред онези, които ще бъдат живи и променени, когато дойде Исус. Може да мислите, да, но Исус не идва скоро. Нека отидем в Филипяни 4 и нека кажа тук, че Исус няма да се върне преди 2032 г. Той не идва за следващите няколко години така или иначе, така че в международен план какво друго можем да правим или какво трябва да правим?

Филипяни 4:8: „Най-последно, братя, каквото е истинно, каквото е честно, каквото е справедливо, каквото е чисто, каквото е миловидно, каквото е благославяно, ако има някаква добродетел и ако има нещо достойно за похвала, за това мислете. Нещата, които научихте, и приехте, и чухте, и видяхте у мене, тях вършете; и Бог на мира ще бъде с вас."

Обезквасяване. Едно от нещата за подготовка за Пасхата е обезквасяването. Символично квасът изобразява лицемерие и грях. Един от начините, по които можете да покажете, че сте се покаяли по това време и сте готови да правите нещата по Божия начин, е процесът на обезквасяване. Това не е естествено нещо, което хората наистина правят. Библията казва да нямаме квас в домовете си по време на седемте дни на безквасните хлябове.

Ще прочета това от Изход 12:19. Не е нужно да отивате там. Казва: „Седем дни да не се намери квас в домовете ви; защото, ако яде нещо квасно, тая душа ще бъде изтребена измежду Израилевото общество, бил той чужденец или роден в страната." Не само децата на Израел са правили това, но и ранните християни са спазвали същото време.

Ще прочета нещо от Поликрат Ефески, който е бил лидер на Божията църква, пазил Пасхата на четиринадесетия. Той е казал в писмото си до Римския епископ по онова време, който не е искал да го прави, казва: „И аз, Поликрат, най-малкият от всички вас, правя според преданието на своите роднини, някои от които съм следвал отблизо. Защото седем от моите роднини са били епископи; и аз съм осмият. И моите роднини винаги са спазвали деня, когато хората слагат безквасния хляб."

Един начин, по който изпитваме себе си по това време на годината, е да спрем и да обезквасим домовете и превозните средства си. Това ни кара да спрем и да разгледаме, че точно както квасът е около нас навсякъде, така е и грехът. И точно както премахването на кваса изисква усилие и стараене, така и грехът. Това ни показва също, че тъй като може да намерим квас на места, за които не сме мислили, може да имаме грехове на места, за които мислим, че са невъзможни.

Нека поговорим за кваса за момент. Квасените изделия са неща, склонни да съдържат мая или сода за хляб. Квасът надига нещата, прави ги по-големи. Квасеният хляб например се трошкя. Така може да мислите, че сте се отървали от кваса, но той ще се окаже навсякъде из превозното средство или дома ви.

Преди десетилетия жена ми Джойс и аз бяхме свършили основателна работа по обезквасяване и смятахме, че сме премахнали целия квас. Отворихме всички чекмеджета и погледнахме навсякъде и всичко. По някаква причина в едната от стаите на сина ни, стая, която вече бяхме обезквасили, имаше малък пакет. Не помня дали беше бисквитка от някакъв вид или малка торта или нещо друго. Не помня точно. Не можехме да повярваме, че е там. Мислехме, че сме премахнали всичко. Квасът е символ на греха. Понякога грехът влиза по начини, в които не сме сигурни как. Просто се случва.

Друго нещо, което трябва да коментирам, е, че не слагаме кваса на друго място и не го връщаме след Дните на безквасните хлябове. Искам да кажа, не вземаме стария си квас и го пазим, а след това го вземаме обратно. Искаме да се отървем от старите си грехове.

Ще прочета нещо от Римляни 8:5.

Апостол Павел написа: „Защото тия, които живеят по плът, мислят за плътски работи; а тия, които живеят по дух — за духовни. Защото грижата на плътта е смърт; а грижата на духа е живот и мир. Понеже плътският ум е враждебен на Бога, защото не се покорява на Божия закон, нито пък може. А тия, които са в плът, не могат да угождат на Бога.“

Защо споменавам това тук? Защото споменах по-рано, че някои хора прекарват много време, съсредоточени върху физическото обезквасяване, и не прекарват достатъчно време в гледането на собствения си живот. Нещо, което аз лично правя и мисля, че всеки, който обезквасява, трябва да прави, е, когато обезквасявате, също да мислите за собствените си грехове. По-специално намираме физически квас на места, от които не сме очаквали. Грехът в живота ви е същото. Надяваме се, че това ви кара да мислите правилно и да имате правилния фокус.

Сега, ако все още сте в Римляни 8, нека отидем до стих 9.

„Но вие не сте в плът, а в дух, ако Божият Дух живее у вас. Но ако някой няма Духа на Христа, той не е Негов. А ако Христос е у вас, тялото е мъртво поради греха, но духът е живот поради правдата. Но ако Духът на Онзи, Който е възкресил Исус от мъртвите, живее у вас, то Онзи, Който е възкресил Христос от мъртвите, ще съживи и смъртните ви тела чрез Духа Си, Който живее у вас.“

Означава ли това, че не трябва да обезквасяваме? Не, все пак трябва. Нека отидем и в Матей, глава 23, за някои думи от Исус. Матей 23, започвайки от стих 23.

„Горко ви, книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десетък от мента, копъра и кимиона, а сте оставили по-важното от закона: правосъдието, милостта и верността. Тия трябваше да правите, без да оставяте другите. Слепи водачи, които прецеждате комара, а поглъщате камилата!“ Това е загриженост, която имаме по време на Дните на безквасните хлябове. Искаме да се отървете разбира се от кваса, но и да се изпитвате.

„Горко ви, книжници и фарисеи, лицемери! Защото чистите отвън чашата и блюдото, а отвътре те са пълни с лакомство и невъздържаност. Слепи фарисее, очисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде чиста и отвънка.

Горко ви, книжници и фарисеи, лицемери! Защото приличате на варосани гробове, които отвън изглеждат красиви, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и всякаква нечистота. Така и вие, отвън се показвате на хората праведни, а отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие."

Трябва да правим физическото, но не се съсредоточавайте само върху кваса, за да сте праведни пред себе си отвън. Не пренебрегвайте по-голямата картина. Фарисеите правеха физическото, но пренебрегваха по-голямата картина. Правеха много за показност. Ние не ги подражаваме, ние подражаваме на Христос и правим физическото и духовното, така както Исус е правил. Въпреки че Исус не е грешил, ние сме. Трябва да се покаем.

Това време на годината трябва да ни убеди да прекарваме повече време в правене на това. Трябва да следваме увещанията на апостол Павел и да се изпитваме. Споменах, че Плачът по същество казва същото и други части на Библията го казват също.

Някои хора се объркват относно кваса, така че нека поговорим за физическите аспекти на кваса. Ще изброя някои квасни агенти. Това е частичен списък: Активна суха мая Амониев карбонат — известен също като „Харцхорн" Амониев бикарбонат Бакерски амоняк Хлебна мая Бакпулвер Сода за хляб Натриев бикарбонат Дикалиев карбонат Калиев бикарбонат — известен също като „Поташ" или „Пърлаш" Калиев карбонат Натриев алуминиев фосфат Натриев бикарбонат Закваска Може да видите някои от тези неща, изброени на етикети, когато обезквасявате. В съвремененно време много пакетирани храни имат изброени съставки.

Ето няколко неща, които не са квасни агенти, и това е важно, за да не изхвърляте неща, от които не трябва да се отървявате. Автолизирана мая Бирена мая Царевично нишесте Белтъци от яйце Полизорбат 60 Калиев битартрат (Cream of Tartar) Сорбитан моностеарат Тартратен прах Торула мая Маев екстракт През 1982 г. в проповед на старата Световна Църква на Бога, озаглавена „Пасхален преглед", Хърбърт Армстронг преминава през някои неща и казва: „Слушайте, братя, трябва да се покаете и да сте се кръстили. Не е нужно да се притеснявате за миналите си грехове." Много хора все още го правят, но той казва: „По-добре се притеснявайте дали ще грешите повече в бъдеще отсега нататък. Защото ако го правите, той казва, че си връщате наказанието върху себе си. Продължавали ли сте да грешите? И разбира се трябва да се покаете."

Той цитира Деяния 2:38 за покаяние и кръщение. След това казва, но някои не са сменили посоката си. В Библията няма обещание, че ще получите Светия Дух, освен ако не сте се покаяли и кръстили. После казва, че някои от вас не се променят. Вие сте все същите. Приели сте някакво учение или инструкции, които сте чули. Казвате, че искате да бъдете добри и мислите, че това е вярно и онова е правилно, затова просто ще го приема вместо да се променя. Това е грешно. Няма да ви спаси и няма да ви даде Светия Дух.

За да се покаете, трябва да се покаете, да се промените. Да признаете, че сте сгрешили, че сте живели неправилно и да го промените. Това е, което трябва да правим и това е, което Christians трябва да правят.

Има пример в Библията за Симон Влъхва. Той е в Деяния, глава 8. Няма да прочета пасажа, но по същество той чул хора да проповядват, кръстил се е, но не се е покаял наистина. В историята хората вярват, че той е бил един от тези, започнали отстъпническо движение, което в крайна сметка е засегнало това, което сега наричаме основно християнство или каквото те се наричат. Симон Влъхва не се е покаял, въпреки че е казал, че е повярвал и се е кръстил. А вие? Трябва да се покаете от стария си начин на живот или от всичко, което противоречи на Божия начин на живот.

Павел каза, че е слаб, но ни каза да се изпитваме. Трябва да се изпитваме. Една от причините, поради които вземаме Пасхата само веднъж годишно, а не всеки ден като католическа меса, или всяка седмица, или всеки месец, или всяко тримесечие като определени протестантски групи или адвентисти или каквото и да е, е, защото Бог иска да прекарваме допълнително виза в изпитване на себе си и в гледане на себе си.

Казвате, че гледате себе си всеки ден. Ами, ставя малко рутинно. Така преминаването през процеса на обезквасяване промени физическата ни рутина до известна степен. А онези, които приемат причастие, което трябва да е Пасхата, ежедневно вероятно не обезквасяват домовете си всеки ден. Те не спазват Дните на безквасните хлябове и тези неща. Бог има тези годишни инструкции и годишни напомняния за нас, за да спрем, да направим пауза, да погледнем живота си по различен начин, за да можем да бъдем по-добри.

Трябва да продължаваме към съвършенство. Трябва да растем в благодатта и познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Наистина и истински се изпитвайте преди Пасхата тази година и ако гледате това в следващите години, преди следващата Пасха. Изпитайте се преди Пасхата. Това е една от причините Бог да има годишен план. Искам да гледате на себе си по различен начин, отколкото може по остатъка от годината, да растете, да се движите към съвършенство и да преодолявате, защото това е, което Библията казва на християните да правят. Всички ние трябва да го правим. Това е д-р Боб Тийл от Продължаващата Църква на Бог.
